Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright

CrimethInc.
Liity vastarintaan: Rakastu!
23.2.2009

Haettu 11.9.2012 osoitteesta:
http://takku.net/article.php/20090223142118916
Ex-workers collective CrimthIncin tekstistä ”Join the Resistance: Fall in Love”
http://www.crimethinc.com/texts/selected/joinresistance.php
innoittuneena luonut Samuel Pidgin. Kiitokset myös toveri Strandille avusta.

fi.theanarchistlibrary.org

Liity vastarintaan: Rakastu!

CrimethInc.

23.2.2009

Rakastuminen on äärimmäinen vallankumouksellinen teko nykypäivän tylsistyttävää, sosiaalisesti rajoittavaa, kulttuurisesti ahdistavaa, inhimillisesti merkityksetöntä maailmaa vastaan.

Rakkaus muuttaa maailmaa. Siinä missä rakastunut ennen oli kyllästynyt, hän on nyt intohimoinen. Siinä missä hän ennen oli hiljaa ja mukautui, hän vaatii nyt päättäväisesti oikeuksiaan. Maailma, joka ennen näytti tyhjältä ja ahdistavalta täyttyy yhtäkkiä merkityksillä, riskeillä, vaaralla ja palkitsevuudella. Rakastuneelle elämä on lahja, seikkailu korkeimmilla mahdollisilla panoksilla; jokainen hetki on ikimuistoinen, sydäntäsärkevä katoavassa kauneudessaan. Rakastuessaan ihminen, joka ennen oli hämmentynyt, vieraantunut ja eksynyt, tietää nyt tarkalleen mitä haluaa. Äkkiä hänen olemassaolossaan on järkeä; siitä tulee arvokasta, jopa ylevää ja loistokasta hänelle. Palava intohimo on vastalääke, joka parantaa epätoivon ja alistetun kuuliaisuuden pahimmatkin tapaukset.

Rakkaus mahdollistaa yksilöiden kommunikoinnin merkityksellisellä tavalla se yllyttää heitä laskemaan suojansa ja ottamaan riskin olla rehellisiä ja spontaaneita yhdessä, oppia tuntemaan toisensa syvällisesti. Rakkaus mahdollistaa sen, että ihmiset välittävän toisistaan aidosti, toisin kuin kristinusko joka pyrkii aikaan-

saamaa empatiaa uhkailuilla. Samaan aikaan se kuitenkin kiskaisee rakastuneen eroon jokapäiväisistä elämän rutiineista ja erottaa hänet muista ihmisistä. Hän tuntee olevansa miljoonien kilometrien päässä ihmisyydestään, hän elää kuin olisi maailmassa, joka on täysin erilainen kuin heidän.

Tässä suhteessa rakkaus on vallankumouksellinen; se uhkaa modernin elämämme vakiintunutta järjestystä. Työpäivän pitkästyttävät tuottamisrituaalit ja sosiaalinen etiketti eivät merkitse enää mitään ihmiselle, joka on rakastunut, sillä häntä ohjaavat paljon tärkeämmät voimat kuin perinteiden kunnioittaminen ja tuottavuus. Apatiaan ja turvattomuuden tunteeseen pohjaavat markkinointistrategiat tuotteiden myymiseksi eivät enää vaikuta häneen. Passiiviseen kulutukseen suunniteltu viihde, joka tukeutuu katsojan kyynisyyteen ja uupumukseen, ei enää kiinnosta häntä.

Tämän päivän (työ- tai henkilökohtaisessa-) maailmassa ei ole sijaa intohimoiselle, rohkealle, romanttiselle rakkaudelle. Sillä rakastunut saattaa nähdä mielekkäämpänä liftata Alaskaan (tai istua puistossa katsellen kuinka pilvet lipuvat ohi) rakkaansa kanssa, kuin opiskella matematiikan kokeeseensa tai myydä kiinteistöjä. Jos rakastunut päättää näiden asioiden olevan tärkeämpiä, hänellä on kerrankin rohkeutta todella TEHDÄ niin, sen sijaan että hän jäisi täyttymättömän kaipuunsa kidutettavaksi. Hän tietää, että hautausmaalle murtautuminen ja tähtien alla rakastelu on paljon ikimuistoisempaa kuin ilta televisiota katsellen voisi koskaan olla. Joten rakkaus on uhka passiiviselle kulutusriippuvaiselle talousjärjestelmälle, joka nojaa (enimmäkseen tarpeettomien) tuotteiden kulutukseen ja työhön jota kulutus vaatii kasvaakseen.

Samoin rakkaus uhkaa poliittista systeemiä. On vaikeaa vakuuttaa ihmiselle, jolla on paljon elettävää henkilökohtaisissa suhteissaan, että on tärkeää taistella ja kuolla sellaisen abstraktion kuin vaikkapa valtion tai puolueen puolesta; voi jopa olla vaikeaa vakuuttaa häntä edes maksamaan veroja. Rakkaus on uhka kaikenlaisille kulttuureille, sillä kun ihminen ammentaa viisautta ja roh-

me niin, että se muuttuisi rakkausvihamielisestä rakastumiseen kannustavaksi. Meidän tavoitteemme tulee olla suunnitella ja toteuttaa maailma, jossa ihmiset voivat rakastua ja rakastuvat, ja näin palauttaa ennalleen ihmisolennot, jotta olemme valmiit vallankumoukseen jotta meidän olisi mahdollista löytää tarkoitus ja onni elämissämme.

Mitä jos kaikki päättäisivät mikä on oikein ja mikä väärin heille itselleen, huomioimatta totuttua, sovinnaista moraalia? Mitä jos kaikki tekisivät mitä ikinä haluavat, vailla pelkoa seurauksista? Mitä jos kaikki pelkäisivät rakkaudetonta, elotonta monotoniaa enemmän kuin he pelkäävät riskien ottamista, enemmän kuin nälkää tai kylmyyttä tai vaaroja? Mitä jos kaikki laskisivat alas velvoitteensa ja maalaisjärkensä, ja rohkenisivat tavoitella villeimpiä haaveitaan, asettaisivat tavoitteensa korkealle ja eläisivät joka päivä kuin se olisi heidän viimeisensä? Kuvittele mikä paikka maailma olisi!

keutta aidosta rakkaudesta, häntä eivät enää pidättele traditiot tai tavat, jotka ovat epäolennaisia häntä ajavien tunteiden suhteen.

Rakkaus uhkaa jopa itse yhteiskuntaa. Porvaristo ummistaa silmänsä ja pelkää intohimoista rakkautta, sillä se uhkaa sitä vakautta ja teeskentelyä jota he tarvitsevat ja himoitsevat. Rakkaus ei salli valheita, epärehellisyyttä, ei edes poliittisia puolitotuuksia, vaan asettaa näkyville kaikki tunteet paljaina ja paljastaa salaisuudet, joita perheelliset miehet ja naiset eivät voi sietää. Seksuaaliset tai tunteelliset reaktiosi eivät valehtele; tilanteet, kuvat ja ideat joko innostavat tai inhottavat sinua, pidit siitä tai et, olipa se kohteliasta tai ei, viisasta tai ei. Yksilö ei voi olla rakastunut ja (hirvittävän) vastuullinen, (hirvittävän) arvostettu nykypäivän yhteiskunnan jäsen samaan aikaan; sillä rakkaus yllyttää sinut tekemään asioita, jotka eivät ole vastuullisia ja arvostettavia. Todellinen rakkaus on vastuutonta, lannistumatonta, kapinallista, se ylenkatsoo pelkuruutta, on vaarallista sekä rakastajalle itselleen että kaikille hänen ympärillään, sillä se palvelee vain yhtä herraa: sitä intohimoa, joka saa ihmissydämen sykkimään kiivaammin. Se halveksuu kaikkea muuta, olipa se sitten kuuliaisuutta tai häpeää. Rakkaus kannustaa miehiä ja naisia sankarillisuuteen, ja antisankarillisuuteen puolustelemattomiin tekoihin, jotka eivät rakastuneelle puolustelua kaipaa.

Sillä rakastunut puhuu erilaista moraalista ja emotionaalista kieltä kuin tyypillinen porvari. Keskivertoporvari ei tunne ylivoimaista, hehkuvaa himoa. Surullista, mutta ainoa mitä hän tuntee, on hiljainen epätoivo, joka syntyy siitä että hän viettää elämänsä yrittäen saavuttaa perheensä, opettajiensa, pomojensa, valtionsa ja kulttuurinsa asettamia tavoitteita, voimatta koskaan miettiä mitä hän itse tarvitsee ja haluaa. Ilman palavaa intohimon tulta hänellä ei ole mitään kriteerejä, joilla arvioida ovatko asiat hänelle hyväksi vai pahaksi. Sen seurauksena hänet on pakotettu valitsemaan jonkin oppi tai dogmi jota seurata loppuelämänsä. Ideologioiden markkinoilla on tarjolla laaja valikoima moraliteetteja, mutta on yhdentekevää minkä niistä ihminen valitsee, niin kauan kun hän valitsee jotakin

jossa auktoriteetti kertoo hänelle mitä hänen tulee tehdä itsellään ja elämällään. Kuinka monet ihmiset, jotka eivät ole koskaan tajunneet että heillä on valta valita oma kohtalonsa, harhailevat läpi elämän tylsistyttävän usvan ja toimivat niiden lakien mukaan, jotka heille on opetettu, vain koska heillä ei enää ole aavistustakaan siitä, mitä muuta voisi tehdä? Mutta rakastunut ei tarvitse ennalta asetettuja periaatteita ohjaamaan itseään; hänen halunsa kertoo hänelle mikä on oikein ja mikä väärin, sillä hänen sydämensä johtaa häntä läpi elämän. Hän näkee maailmassa kauneutta, sillä hänen intohimonsa maalaa maailman näillä väreillä. Hän ei tarvitse dogmeja, moraalisia systeemejä, käskyjä tai kehotuksia, sillä hän tietää mitä tehdä ilman ohjeitakin.

Näin ollen rakastunut muodostaa todellisen uhan yhteiskunnalle. Mitä jos kaikki päättäisivät mikä on oikein ja mikä väärin heille itselleen, huomioimatta totuttua, sovinnaista moraalia? Mitä jos kaikki tekisivät mitä ikinä haluavat, vailla pelkoa seurauksista? Mitä jos kaikki pelkäisivät rakkaudetonta, elotonta monotoniaa enemmän kuin he pelkäävät riskien ottamista, enemmän kuin nälkää tai kylmyyttä tai vaaroja? Mitä jos kaikki laskisivat alas ☒velvoitteensa☒ ja ☒maalaisjärkensä☒, ja rohkenisivat tavoitella villeimpiä haaveitaan, asettaisivat tavoitteensa korkealle ja eläisivät joka päivä kuin se olisi heidän viimeisensä? Kuvittele mikä paikka maailma olisi! Joka tapauksessa se olisi erilainen kuin nyt ☒ ja on melko itsestään selvää, että ☒valtavirta☒, status quon yhtäaikaiset ylläpitäjät ja sen uhrit, pelkäävät tätä muutosta.

Ja niinpä, riippumatta siitä stereotyyppisestä kuvastosta jota käytetään median yrittäessä myydä meille hammastahnaa ja häämatkasviittejä, kulttuurimme yrittää lannistaa aidon, intohimoisen rakkauden. ☒Tunteiden vietäväksi heittäytymistä☒ paheksutaan; sen sijaan meidät kasvatetaan aina olemaan varuillamme, ettei sydämemme johda meitä harhaan. Sen sijaan että meitä rohkaistaisiin kohtaamaan seuraukset riskeille, joita otamme sydämemme palosta, meitä ohjataan olemaan ottamatta riskejä lainkaan, olemaan ☒vastuullisia☒. Ja rakkaus itsessään on säädeltyä. Miesten

ei pidä rakastua miehiin eikä naisten naisiin, yksilöiden useampaan kuin yhteen ihmiseen kerrallaan tai eri etnisistä taustoista olevien toisiinsa, muussa tapauksessa fundamentalistit länsimaisen kulttuurin eturintamana hyökkäävät rakastuneita vastaan. Ihmiset, jotka ovat jo muodostaneet laillisen/uskonnollisen sopimuksen toistensa kanssa, eivät saa rakastua keneenkään muuhun, vaikkeivät he enää tuntisi intohimoa aviokumppaniinsa. Rakkaus siinä muodossa kuin suurin osa meistä sen tänään tuntee, on huolellisesti ennakoitu ja ennalta järjestelty rituaali; jotakin mikä tapahtuu perjantai-iltaisin kalliissa elokuvateattereissa ja ravintoloissa, jotakin mikä täyttää viihdeteollisuuden osakkeenomistajien taskut ilman, että se estää työläisiä tulemasta toimistolle valmiina välittämään johtajiston puheluita koko päivän. Tämä säännöstelty, kaupallinen ☒rakkaus☒ ei ole mitään niin kuin intohimoinen, palava rakkaus, joka kuluttaa aidon rakastajan. Nämä rajoitukset, odotukset ja säännökset tukahduttavat todellisen rakkauden; sillä rakkaus on villikasvi, joka ei koskaan kasva sille valmistelluissa raameissa, vaan ainoastaan ilmestyy sinne missä sitä vähiten odotetaan.

Meidän täytyy taistella näitä kulttuurillisia rajoitteita vastaan, jotka rampauttavat ja tukahduttavat halumme. Sillä rakkaus antaa elämälle tarkoituksen. Intohimo saa meidät kokemaan, että olemassaolossamme on jotakin järkeä ja elämissämme jokin tarkoitus. Ilman rakkautta ja intohimoa ei ole mahdollista määritellä kuinka elämämme tulisi elää, ellei sitten ala seuraamaan jotakin auktoriteettia, jumalaa, mestaria tai oppia joka kertoo meille mitä ja kuinka meidän tulee tehdä, tyydyttämättä tarpeitamme koskaan samalla tavalla kuin itse määritellyt päämäärät tekevät. Joten rakastu tänään; miehiin, naisiin, musiikkiin, unelmiin, itseesi☒ elämään!

Joku voisi sanoa, että on naurettavaa kehottaa muita rakastumaan ☒ yksilö joko rakastuu tai sitten ei, ei sellaista voi päättää tietoisesti. Tunteet eivät seuraa rationaalisen mielen ohjeita. Mutta ympäristö, jossa meidän täytyy elää, vaikuttaa tunteisiimme suuresti, ja voimme tehdä rationaalisia päätöksiä jotka vaikuttavat tähän ympäristöön. Pitäisi olla mahdollista vaikuttaa ympäristööm-